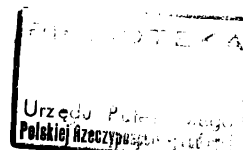

5 marca 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY *B6lg 3/16*

Nr 5023.

Kl. 20 e 2.

Ludwik L. Lasota
(Lackawanna, New York, Stany Zjednoczone Ameryki).

Sprzęg wagonowy.

Zgłoszono 14 grudnia 1920 r.

Udzielono 27 maja 1926 r.

Wynalazek dotyczy udoskonalonych sprzęgów dla wagonów kolejowych, posiadających w każdej ze swych części wycięte ucho i hak, tworzące podwójne połączenie.

Fig. 1 przedstawia widok boczny złączonego sprzęgu, fig. 2 przedstawia podłużny przekrój pionowy sprzęgu z opuszczonymi uchami, które zaczepiają o haki, fig. 3 przedstawia podłużny przekrój pionowy, uwidaczniający ramię i pokazujący ucho sprzęgu, przesuwane do góry i rozłączone z hakiem, fig. 4 przedstawia przekrój poziomy wzdłuż linii IV—IV fig. 1, uwidaczniający dwie komory jednej części sprzęgu, mieszczące ucho i hak, fig. 5 przedstawia widok z przodu jednej części sprzęgu, fig. 6 przedstawia pionowy przekrój wzdłuż linii VI—VI fig. 2, uwidaczniający ramię, przesuwające właściwe ucho w jego poło-

żenie dolne, zaś fig. 7 przedstawia w perspektywie ramię, przesuwające ucho sprzęgu.

Obie części sprzęgu posiadają zupełnie jednakową budowę, każda z nich składa się z pręta 1 z rozszerzoną na końcu prostokątną głowicą 2. Głowica 2 zawiera dwie komory 3 i 4, ucha 5 i haki 6. Komory 3 i 4 rozdziela przegroda 7.

Komora 3 posiada pochyloną górną ściankę 8, która kończy się u zewnętrznego obrzeża głowicy 2. Dolna ścianka 9 komory 3 jest ścięta pod prostym kątem.

Ucho 5 (fig. 2, 3 i 4) połączone jest przegubowo ze sworzniem 10, przenikającym przez komorę 4. Tylony wykrój 11 łączy się z komorą 3. Ucho 5 porusza się w płaszczyźnie pionowej. Przedni koniec ucha 5 posiada podłużny wykrój 12, zakoń-

czony zewnętrzną ścianką 13 o skośnej wewnętrznej powierzchni 14 i takiej samej zewnętrznej powierzchni 15.

Hak 6 mieści się w komorze 4, przez którą przechodzi sworzeń 10 (fig. 2, 3 i 4). Ucha i haki współdziałających ze sobą części sprzęgu ustawione są w taki sposób, że zewnętrzny, wycięty skośnie koniec ucha skierowany jest w kierunku komory 4 przeciwległej części sprzęgu, w celu napotkania haka 6. Przy spinaniu sprzęgu zewnętrzne skośne powierzchnie 15 końca 13 uch nasuwają się na skośne obrzeża 16 przednich dolnych ścianek komory 4, co wywołuje pewne podniesienie się ich i ustawia je w położenie, w którym, wsuwając się na haki 6, powodują zaczepienie wodzików o haki i spinanie sprzęgu.

Dla wyłączania uch i haków służy przesuwające się pionowe ramię, w które jest zaopatrzona każda część sprzęgu (fig. 7). Ramię składa się z pionowej goleni 17, posiadającej kątowny występ 18, przymocowany do jej dolnej części. Występ posiada głowicę 19 i dwie płaszczyzny czynne 20 i 21. Dno komory 3 posiada wykroję w kształcie litery T. Podstawa 22 wykroju ciągnie się wzdłuż ścianki, podczas gdy górna część 23 dochodzi do komory 4 i jest równoległa do pionowego wykroju 24 w przegrodzie 7. Górna ścianka bloku posiada wykroję pionowy, równoległy do tylnej części wykroju 22. Ramię przenika blok wzdłuż dolnej jego wyciętej części. Goleń 17 wchodzi do wykroju 22 i, przechodząc przez otwór 25, wystaje ponad blok 2, podtrzymywany wodzikiem 26. Występ 18 przechodzi przez wykroję 22. Głowica 19 wchodzi przytem do górnej czę-

ści 23 wykroju. Płaszczyzna czynna 21 przenika do komory 3, płaszczyzna zaś 20—do komory 4. Płaszczyzny te przylegają przytem do uch 5.

Dla rozłączenia sprzęgu 2 każde z ramion 17 powinno być przesunięte pionowo, co powoduje podniesienie ucha 5 do wskazanego na fig. 3 położenia. Czynna płaszczyzna 19 głowicy zaczepia o ucho 5 właściwego bloku, podczas gdy czynna płaszczyzna 20 zaczepia o koniec ucha 5 przynależnego do drugiego bloku. Każde z uch 5 opuszcza haki 6 przy pomocy przekładni, dowolnie połączonej z ramionami 26. Dolny koniec występu 19 (fig. 2 i 6) jest zwężony i przenika przez górną część 23 wykroju w kształcie litery T i służy do zapoczątkowania ruchu ramion, przesuwających ucha.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sprzęg wagonów kolejowych, złożony z dwóch jednakowych części, znamienny tem, że każda część zawiera oddzielone od siebie przegrodą komory, przez które przechodzi w kierunku poprzecznym sworzeń i które mieszczą osadzone na powyższym sworzniu ucho, względnie hak, również umocowany na sworzniu, przyczem ucho jednej części sprzęgu łączy się z hakiem przeciwległej części.

2. Sprzęg według zastrz. 1. znamienny tem, że posiada przyrząd do rozłączania uch i haków.

Ludwik L. Lasota.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

FIG. 1.

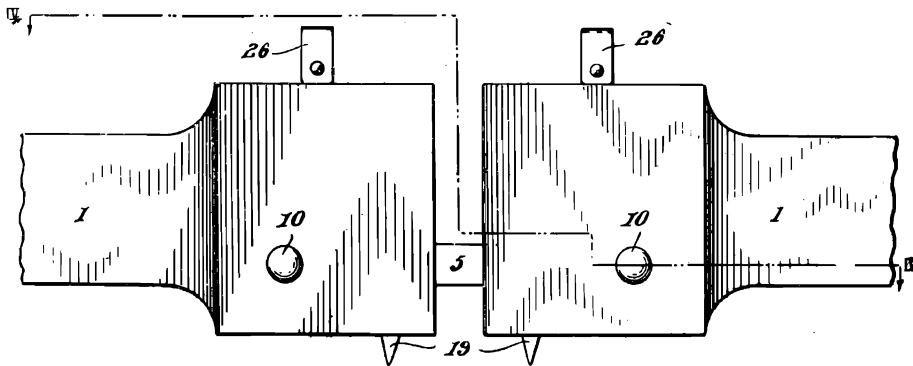

FIG. 2

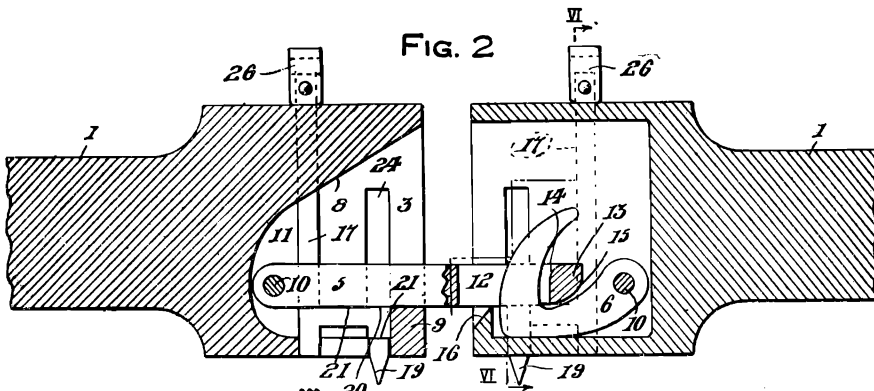

FIG. 3

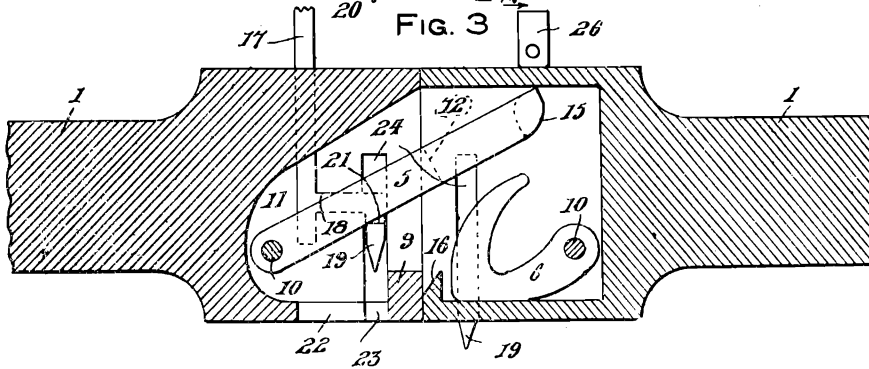

FIG. 4

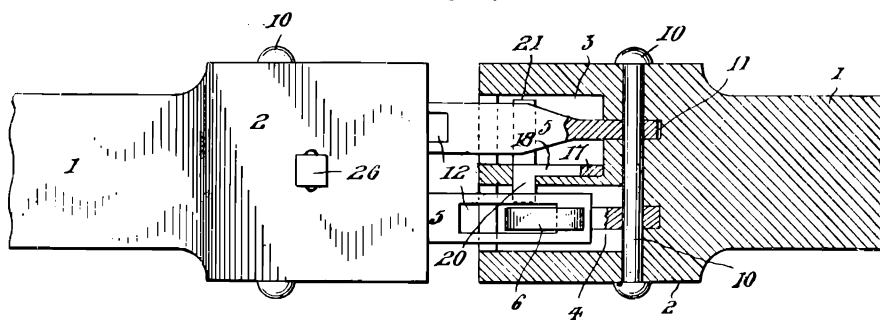

FIG. 5.

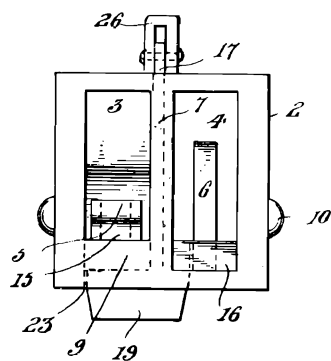

FIG. 6.

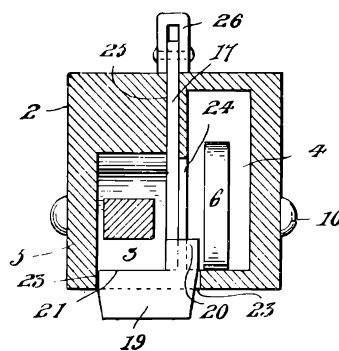

FIG. 7.

